

شناسایی عوامل مؤثر بر اهمال کاری کارکنان

Identifying the Factors Affecting Employees' Procrastination

Javad Pourkarimi
Seyyedeh Mahsa Mousavi
Seyyed Hossein Mousavi

جواد پورکریمی*
سیده مهسا موسوی**
سید حسین موسوی***

Abstract

The aim of this study was to identify the factors affecting employees' Procrastination in Farhangian University of Zanjan province. The research method was mixed method (qualitative and quantitative). In qualitative section phenomenological method was used. In quantitative approach the researchers used survey method based on PLS and structural equation modeling. The statistical population consisted of managers, professors, and employees in Farhangian University of Zanjan. Purposeful sampling method was used in qualitative section to select 18 employees. In quantitative section, 124 employees were selected by stratified random sampling method. Data were collected through a semi-structured interview in qualitative section (18 employees). In quantitative section a 25-item questionnaire was used. In qualitative coding, 25 sub-categories and 5 main-categories were obtained. In the quantitative section, individual and personality characteristics, organizational and managerial factors, quality of work life, socioeconomic factors, and professional ethics were supported by factor loading and mean of extracted variance over 0.4, z coefficients over 1.96 and proper determination coefficients (R^2).

Keywords: procrastination, quality of work life, socioeconomic factors

چکیده

هدف پژوهش حاضر شناسایی عوامل مؤثر بر اهمال کاری کارکنان دانشگاه فرهنگیان استان زنجان بود. روش پژوهش روش آمیخته (کیفی و کمی) بود. در بخش کمی از روش پدیدارشناسی و در بخش کمی از روش پیامبازی مبتنی بر تحلیل حداقل مربuat جزئی و الگویابی معادلات ساختاری استفاده شد. جامعه آماری شامل مدیران، استادی و کارکنان دانشگاه فرهنگیان زنجان بود. در بخش کمی ۱۸ نفر از طریق روش نمونه‌گیری هدفمند نظری و در بخش کمی ۱۲۴ نفر با روش تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. داده‌ها در بخش کمی از طریق مصاحبه نیمه‌ساختمند و در بخش کمی از طریق پرسشنامه ۲۵ سؤال حاصل از مقوله‌های کمی گردآوری شدند. در مرحله کدگذاری کمی ۵ مقوله فرعی و ۵ مقوله اصلی شمارش شد. در بخش کمی ویژگی‌های فردی و شخصیتی، عوامل سازمانی و مدیریتی، کیفیت زندگی کاری، عوامل فرهنگی-اجتماعی و اخلاقی حرفه‌ای بازار عمده و مبانگ و اریانس استخراجی بالای ۰/۰۴، ضرایب Z بالای ۰/۹۶ و با ضرایب تعیین (R^2) مناسب مورد تأیید قرار گرفتند.

کلیدواژگان: اهمال کاری، کیفیت زندگی کاری، عوامل فرهنگی-اجتماعی

* استادیار گروه مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول)
jpkarimi@ut.ac.ir

** دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

*** دکتری برنامه‌ریزی توسعه آموزش عالی، دانشگاه فرهنگیان زنجان، زنجان، ایران

مقدمه

سازمان‌ها برای حفظ بقا و پیشرفت خود به بهبود مستمر عملکرد خود نیاز دارند و منابع انسانی، سرمایه‌های بینادی سازمان‌ها، مشاهه هر گونه تحول و نوآوری تلقی می‌شوند (Lauermann & Konig, 2016; Demelash & Mekonnen, 2014). طبق گزارش بانک جهانی (World Bank, 2012) سرمایه‌گذاری کشورهای سازمان همکاری و توسعه اقتصادی و شرکت‌ها بر روی منابع غیرمادی مانند توانمندسازی کارکنان، توسعه و تحقیق و دانش رشد چشمگیری داشته است. بنابراین سرمایه‌گذاری در راستای توسعه منابع انسانی از اصلی ترین پیش‌زمینه بقای جامعه و سازمان است آنان، جهت بکارگیری هر چه مطلوب‌تر این سرمایه سازمانی از دغدغه‌های رهبران و مدیران تمام سازمان‌ها می‌باشد (Safarinia & Amirkhani Razliigi, 2018).

نتایج بررسی بهره‌وری و ساعات کار روزانه در ژاپن و اغلب کشورهای توسعه یافته مانند آمریکا، انگلستان و آلمان نشان می‌دهد هر فرد به طور متوسط روزانه ۷ ساعت کار مفید انجام می‌دهد؛ در حالی که در ایران این میزان کمتر از یک ساعت است که به صورت‌های مختلفی همچون گریز از محل کار، بی‌انگیزگی، اتلاف وقت در محل کار و سرگردانی افراد در مراجعات به سازمان‌ها بروز پیدا می‌کند (Ghahremani, 2011). مطالعات اخیر نشان داده‌اند که اهمال کاری^۱ اثرات منفی بر سلامت جسمی، عادات غذایی و ورزش افراد بر جای می‌گذارد و تقریباً همواره باعث افزایش استرس، بهم‌ریختگی و شکست می‌شود. از دیدگاه سازمانی، اهمال کاری سبب به تأخیر اندختن هدفمند شروع یا تکمیل تکالیف شغلی می‌شود (Khodabakhshi, Sepahvandi, Sheikhaleslami, & Habibi, 2015).

اگرچه تعلل و اهمال کاری همیشه مسئله‌ساز نیست اما اغلب موارد می‌تواند از طریق ممانعت از پیشرفت و عدم دسترسی به اهداف، پیامدهای نامطلوب و جبران‌ناپذیری به همراه داشته باشد (Joker & Delavarpoor, 2007). به این دلیل و نیز در نظر گرفتن تمایل ۵۵ تا ۶۰ درصدی اهمال کاران به برطرف کردن این ویژگی، اهمال کاری به عنوان یک سازه روان‌شناسی سازمان نایافته معرفی می‌شود (Sheykhi, Fathabadi, & Heidari, 2013). شواهد تجربی بیانگر آن است که اهمال کاری با مسائل ناهنجار گوناگونی در زمینه بهداشت روانی، عملکرد تحصیلی و مشکلات اجتماعی همراه شده است (Kennedy & Tuckman, 2010).

1- procrastination

بر اساس تحقیقات صورت گرفته، اهمال کاری تأثیرات منفی بر بهره‌وری و بهزیستی افراد و سازمان‌ها بر جای می‌گذارد. سازمان‌هایی که افراد آن مبتلا به اهمال کاری می‌باشند، کاهش بهره‌وری، نارضایتی و معطلي ارباب رجوع (از دست دادن مشتری)، تعلل در تعمیر و نگهداری ماشین‌آلات (خرابی آن‌ها و توقف خط تولید)، تعلل در یادگیری و آموزش (فراموشی و از دست دادن استانداردهای کاری و عملیاتی)، تعلل در استفاده از فرصت‌ها (از دست دادن بازار رقابت) و تعلل در انجام تغییر (کاهش احتمال ماندگاری) را به دنبال دارد (Spada, Hiou, & Nikcevic, 2006). اهمال کاری سبب بروز مشکلات مزمن در انجام وظایف می‌شود، زیرا فرد اهمال کار نمی‌تواند تصمیم بگیرد که چه فعالیت‌هایی را در چه زمانی و براساس چه اولویت‌بندی‌هایی انجام دهد (Haqhani, Bahamin, & Mohammadi, 2016). علاوه بر این، تحقیقات دیگر نشان می‌دهند که اهمال کاری تأثیر منفی روی سلامتی، بهداشت و رضایت از زندگی اشار مختلف نیز دارد. تعلل و اهمال کاری با افسردگی، وسوس، احساس گناه، اضطراب، روان‌رنجوری، تفکرات غیرمنطقی، فریب دادن دیگران و اعتماد به نفس پایین نیز ارتباط داشته و در نتیجه باعث می‌شود فرد نتواند توان بالقوه‌اش را به فعل در آورد (Neenan, 2008). گاه این عارضه باعث می‌شود فرد نتواند بین کارهای ضروری و الوبیت‌ها، از کارهای کم اهمیت تمایز قائل شود.

سال‌های متتمدی است که تعلل ورزیدن به عنوان امروز و فردا کردن و عقب انداختن کارها، مشکلات زیادی را موجب گردیده است. این واژه در غرب به‌ویژه در عرصه روان‌شناسی حدود چهل سال است که مطرح شده است (Steel, 2007). (Kurd Tamini & Saigani, 2014) نیز تعلل ورزی را به هشت‌صد سال قبل از میلاد نسبت داده است. تاریخ از نمونه‌های مشهور سهل‌انگاری از جمله لثوناردو داوینچی که در زندگی خود به علت این‌که نتوانسته تعدادی از طرح‌ها و نمایشنامه‌هایش را تمام کند، تأسف می‌خورد. واژه تعلل معادل سهل‌انگاری، سندروم فردا و به تعویق انداختن می‌باشد (Kurd Tamini & Saigani, 2014). (Kurd Tamini & Saigani, 2004) Schouwenburg (2004) اهمال کاری را به تأخیر انداختن و جایگزین کردن انجام تکالیف غیرضروری و بی‌اهمیت به جای فعالیت‌ها و وظایف ضروری مهم، تعبیر می‌کند. از سوی دیگر بهترین تعریف برای تعلل ورزی را Van Eerde (2003) ارائه داده است که تعلل ورزی را اجتناب از شروع فعالیت و ادامه آن با توجه به انتظار دریافت نتیجه نامطلوب از تأخیر می‌داند. به اعتقاد Steel (2007) تعلل ورزی تأخیر عمدی در انجام تکالیف محول شده به فرد با وجود آگاهی از نتایج منفی این تأخیر می‌باشد.

اهمال کاری سازمانی مربوط به کار است که به عنوان الگویی پایا یا دوره‌ای توصیف می‌شود که در آن فردی که قادر است کاری را انجام دهد، به طور مکرر از آغاز به موقع و اتمام تکلیف یا فعالیت‌های کاری که باید در یک مدت معین انجام شود، امتناع می‌کند. اهمال کاری سازمانی به تأخیر اندختن هدفمند شروع یا تکمیل تکالیف مختلف شغلی است (Safarinia & Amirkhani, 2016). در سازمانی که افراد آن مبتلا به اهمال کاری هستند، خستگی، نامیدی، ترک کار، غیبت از کار، عدم موفقیت چشم‌گیر و مشکلات جسمی و روانی کارکنان و عدم تحول و رشد، افت عملکرد و کارایی سازمانی مشخص بود (Khosravi, 2009).

Du Brin (2003) اظهار می‌دارد که متخصصان علل مختلفی را برای اهمال کاری بر شمرده‌اند که از جمله آن‌ها می‌توان به این موارد اشاره کرد: ترس از موفقیت و شکست، رفتارهای خودشکن (رفتارهای آگاهانه و ناآگاهانه‌ای که منجر به شکست و ناکامی فرد می‌شوند)، نداشتن انگیزه برای انجام کارها و امور، ایجاد استرس برای انجام کارها در دقیقه نود، سختی کار و نبود دانش و مهارت مورد نیاز برای انجام کارها. Solomon and Rothblum (1984) تعلل ورزی را شامل مؤلفه‌های رفتاری، عاطفی و شناختی در نظر می‌گیرد که همین مؤلفه‌ها موجب شکل‌گیری تعلل ورزی می‌شوند. دیدگاه‌های مرتبط با تعلل در یک طیف خوش‌بینانه تا بدبینانه قرار دارند. دیدگاه‌های خوش‌بینانه بر این اساس‌اند که عواملی مانند رفتار، شناخت و انگیزش می‌تواند منجر به عامل مهم بروز تعلل ورزی شوند؛ در حالی که دیدگاه‌های بدبینانه، تعلل را نوعی عادت یا اختلال شخصیتی می‌دانند که نیازمند مداخلات روان‌شناسی است (Shahni, 2006). نگرش‌های فرد نسبت به تکلیف Yaylaq, Salamati, Mehrabizadeh, & Haghghi, 2006 یا خود و به عبارتی شناخت‌ها و افکارش نقش مهمی در بروز تعلل دارند (Kaveh and Lay, 1986). پژوهش‌های افرادی مانند Milgram (1988) و Fayyazi, 2009 (پژوهش‌های افرادی مانند Lay, 1986) نشان می‌دهند که اهمال کاری به‌ویژه اهمال کاری آکادمیکی با افسردگی و اضطراب و ترس همراه است.

دیدگاه‌های نظری بسیاری برای فهم و تبیین اهمال کاری تلاش کرده‌اند و به روشن شدن اهمال کاری کمک فرایندهای نموده‌اند، که به تعدادی از این رویکردها و نظریه‌ها به‌طور مختصراً اشاره می‌شود. نظریه روان‌کاوی¹ به گونه‌ای که فرمود² آن را در نظر داشت، بر نیروهای ناھشیار، سایق‌های جنسی و پرخاشگری مبنی بر عوامل زیستی و تعارض‌های اجتناب‌ناپذیر

1- Psychoanalysis
2- Freud

در اوایل کودکی تأکید می‌کند. این‌ها حاکمان و شکل دهنده‌گان شخصیت ما محسوب شده‌اند (Schultz & Schultz, 2009, Translation by Seyed Mohammadi, 2016). از بعد روان‌تحلیل‌گری، اهمال کاری یک رفتار مستله‌دار بوده که نشان‌دهنده نوعی هیجان روانی زیربنایی است. این دیدگاه بر وقایع ناهشیار (امیال و ترس‌ها) و تجربیات آسیب‌زای دوران کودکی که موجب رفتارهای خود کمیابی می‌شود تأکید می‌کند. با تحلیل این عوامل، روان‌تحلیل‌گران در جهت کشف و درمان اهمال کاری‌اند (Wohl, Pychyl, & Bennett, 2010). رفتارگراها از جمله (1965) Skinner کل رفتار را بر اساس تجربه‌ها، تقویت‌ها و پادش‌ها تبیین می‌کنند و معتقدند که این محیط است که باید تغییر کند. در واقع (1965) Skinner معتقد است نوع تقویتی که به دنبال رفتار روی می‌دهد، مسئول تعیین کردن آن است (Schultz & Schultz, 2009, Translation by Seyed Mohammadi, 2016). بنابراین، اهمال کاری در نتیجه سابقه پیشین موفقیت‌آمیز اهمال کاری رخ می‌دهد، یعنی رفتاری است که تقویت شده است. در رویکرد شناختی^۱، باورهای غیرمنطقی و انتظارات غیرواقع‌بینانه را عامل اساسی در اهمال کاری می‌دانند. اهمال کاری یک بعد‌شناختی دارد که بر اثر اختلافات بین اهداف و رفتار واقعی به وجود می‌آید. شناخت انسان باعث هیجان می‌شود و عملکرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. جهت رفع اهمال کاری درمان‌گران شناختی در صدد شناساندن باورهای غیرمنطقی فرد به او هستند (Wohl et al., 2010). در تعداد زیادی از پژوهش‌ها اهمال کاری به عنوان فرایندی توصیف شده است که نشانه نقص در خودتنظیمی^۲ فرد اهمال کار می‌باشد. افرادی که در خودتنظیمی نقص دارند قادر نیستند با توجه به معیارهایی که برای خود در نظر گرفته‌اند، فرایندهای شناختی، رفتاری و عاطفی خود را تنظیم کنند (Howell & Watson, 2007). بر طبق نظریه رویکرد خودناهمانگی که Higgins (1987) آن را مطرح کرده است، تعارض هیجانی هنگامی ایجاد می‌شود که بین شیوه‌ای که فرد خود را می‌بیند (خود واقعی) و شیوه‌ای که آرزوی دیدن خود را می‌کند (خود ایده‌آل) و شیوه‌ای که تصور می‌کند که آن چنان باشد (خود بایسته) اختلاف عمیقی وجود داشته باشد. بر اساس این نظریه اهمال کاران نمی‌توانند با اختلاف بین واقعیت‌ها و انتظارات ایده‌آل‌شان سازگاری ایجاد کنند و البته این اختلاف یک نیاز جدی به شمار می‌رود که آن‌ها را از مواجهه با واقعیت دور می‌کند و این عمل به رفتار اجتنابی منجر می‌شود و افراد پادش‌های فوری و مطمئن را به دریافت پادش‌های تأخیری یا

1- cognitive

2- self-regulation

احتمالی ترجیح می‌دهند.

Khakpour and Gholipour (2017) در بررسی رابطه عدالت سازمانی ادارک شده با اهمال کاری کارکنان دانشگاه پیام‌نور به این نتیجه رسیدند که عدالت سازمانی یکی از متغیرهای پیش‌بینی‌کننده اهمال کاری شغلی است و بین متغیرهای عدالت سازمانی و اهمال کاری شغلی رابطه منفی وجود دارد. Safarinia and Amirkhani (2016) پژوهشی را تحت عنوان رابطه اهمال کاری سازمانی با فرسودگی شغلی در کارکنان ادارات دولتی استان تهران انجام دادند. نتایج نشان داد که بین اهمال کاری سازمانی و خرده‌مقیاس‌های آن با فرسودگی شغلی رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. Khodabakhshi et al. (2015) در بررسی اهمال کاری سازمانی و رضایت از زندگی بر اساس فرسودگی شغلی و سابقه خدمت نشان دادند بین اهمال کاری و فرسودگی شغلی رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. Shahbazi (2015) در بررسی رابطه تعهد مذهبی، ارزش‌های شغلی و جو مدرسه با اهمال کاری معلمان ابتدایی به این نتیجه رسید که جو مدرسه‌پیش‌بینی‌کننده مثبت و معنی‌داری برای اهمال کاری است. Hossein Zadeh (2014) در بررسی رابطه شخصیت با اهمال کاری کارکنان شرکت آب و فاضلاب خراسان شمالی نشان داد افراد دارای شخصیت برون‌گرا در مقایسه با افراد دارای شخصیت درون‌گرا اهمال کاری بیشتری دارند. Qodous Nejad (2014) در پژوهشی با عنوان اثر مستقیم و غیرمستقیم شیوه‌های مدیریت کلاس درس و ادراک از جو مدرسه بر اهمال کاری معلمان به این نتیجه دست یافتند که تأثیر دو شیوه مدیریتی مداخله‌گرایانه و غیرمداخله‌گرایانه با واسطه‌گری ادراک از جو مدرسه بر اهمال کاری معلمان معنی دار بود. Ghahremani (2011) در بررسی اخلاق‌کاری معلمان مقاطعه سه‌گانه تحصیلی استان آذربایجان شرقی به منظور ارائه یک مدل نشان داد که ۴ عامل (فردی، اجتماعی، سازمانی-مدیریتی، اعتقادی-ارزشی) بر اخلاق‌کاری و جلوگیری از اهمال کاری معلمان تأثیر دارد. Kazemi, Fayazi and Kaveh (2010) در بررسی میزان شیوع تعلل‌ورزی و عوامل مؤثر بر آن در مدیران و کارکنان دانشگاه نشان دادند عوامل فردی بیشترین تأثیر را در بروز تعلل‌ورزی دارند. پس از عوامل فردی، عوامل سازمانی و محیطی در رتبه دوم و سوم قرار داشتند. در بین عوامل فردی، عامل قائل نبودن اولویت برای انجام کار؛ در بین عوامل سازمانی، نداشتن سیستم ارزیابی عملکرد درست در سازمان و در بین

عوامل محیطی، فشار خانواده و مشکلات خانوادگی؛ بیشترین تأثیر را بر ایجاد و بروز تعلل ورزی داشته‌اند. (Khosravi 2009) در بررسی رضایت شغلی کارکنان و اهمال کاری آنان در بخش آموزش سازمان توسعه تجارت ایران نتیجه گرفت که بین رضایت شغلی و اهمال کاری رابطه معنی‌داری وجود ندارد اما، اهمال کاری با حقوق و مزايا و فرصت‌های ارتقا و ترقیع همبستگی دارد. علاوه بر آن نتایج حاکی از آن بود که به نظر ناظران مستقیم کارکنان، اختلاف موجود در میزان اهمال کاری کارکنان ناشی از زمینه‌های فردی بوده است. ویژگی‌های شغل نیز یکی دیگر از عواملی بود که به نظر کارکنان این اختلاف را توجیه می‌کرد. (Kumcagiz, Ersanli and Alakus 2014) در بررسی رضایت شغلی معلمان مدارس ترکیه نشان دادند که بین اهمال کاری و رضایت شغلی معلمان رابطه مثبت وجود دارد. (Nguyen, Steel and Ferrari 2013) در بررسی تأثیر اهمال کاری در محیط کار و تأثیر محیط کار بر اهمال کاری نشان دادند بین میزان حقوق و درآمد، کار و نیز سطوح انگیزش با اهمال کاری در محیط کار رابطه مثبت وجود دارد. (Stileari 2013, cited in Kumcagiz et al., 2014) در پژوهشی با عنوان اثرات سبک تصمیم‌گیری مدیران مدارس بر اهمال کاری عمومی معلمان نشان داد که بین سبک مدیریت مدارس با اهمال کاری معلمان رابطه وجود دارد. در تحلیلی که Steel (2007) انجام داد پیش‌بینی کننده‌های نیرومند اهمال کاری، بیزاری از تکلیف، به تأخیر اندختن تکالیف، خودکارآمدی، تکانشگری، مسئولیت‌پذیری، کنترل خود، حواس‌پرتوی، سازماندهی و انگیزه پیشرفت می‌باشدند. (Steel 2005, cited in Haqhani et al., 2016) در یک فراتحلیل علل و اثرات احتمالی اهمال کاری را با متغیرهای متعدد مورد بررسی قرار داد. بر اساس مطالبی که گفته شد سؤال پژوهش حاضر این است که عوامل مؤثر بر اهمال کاری کارکنان دانشگاه فرهنگیان کدامند؟

روش

جامعه آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه پژوهش حاضر شامل کلیه کارکنان دانشگاه فرهنگیان استان زنجان بود. نمونه مورد بررسی شامل مدیران ارشد و میانی، اساتید و کارکنان بود که با اسفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند و نظری انتخاب شدند. نمونه‌گیری و گردآوری داده‌ها تا زمانی ادامه داشت که فرایند

تجزیه و تحلیل به اشباع نظری رسید. برای پوشش دادن ابعاد مختلف پدیده مورد بررسی از روش مصاحبه نیمه‌ساختمند استفاده شد. بخش اول پروتکل مصاحبه با معرفی هدف، درخواست، متغیرها و برقراری ارتباط آغاز شد و در بخش دوم با ارائه مجموعه‌ای از سؤال‌های باز و اولیه در مورد اهمال‌کاری ادامه یافت و تدریجیاً بر عوامل اهم‌کاری کارکنان و راهکارهای اصلاح آن متمرکز شد. داده‌های کیفی در نفر ۱۸ به اشباع نظری رسید. جدول ۱ مشخصات مصاحبه‌شوندگان پژوهش را نشان می‌دهد.

جدول ۱. مشخصات شرکت کنندگان بخش کیفی

ردیف	سابقه سازمانی	مدرک تحصیلی	سابقه کار	جنسيت
۱	مدیریت ارشد	دکتری آموزش زبان انگلیسی	۱۹ سال	زن
۲	مدیریت ارشد	دکتری جامعه‌شناسی	۲۸ سال	مرد
۳	سابقه مدیریت	دکتری مدیریت آموزشی	۱۲ سال	زن
۴	مدیر میانی	دانشجوی دکتری حقوق	۲۵ سال	مرد
۵	مدیر پایه	دانشجوی دکتری فیزیک	۵ سال	مرد
۶	مدیر پایه	کارشناس ارشد مدیریت آموزشی	۱۲ سال	زن
۷	مدیر پایه	دکتری روان‌شناسی	۱۰ سال	زن
۸	کارشناس مسئول	دکتری آموزش عالی	۷ سال	مرد
۹	مدیر پایه	دکتری علوم تربیتی	۸ سال	مرد
۱۰	مدیر پایه	دکتری فلسفه تعلیم و تربیت	۱۰ سال	مرد
۱۱	کارمند نمونه	کارشناسی ارشد حسابداری	۱۸ سال	مرد
۱۲	کارشناس مسئول	کارشناسی ارشد ادبیات فارسی	۱۰ سال	مرد
۱۳	کارمند نمونه	فوق دپلم حقوق	۲۰ سال	مرد
۱۴	کارشناس مسئول	کارشناسی ارشد کامپیوتر	۱۲ سال	مرد
۱۵	کارشناس	کارشناسی علوم تربیتی	۱۲ سال	زن
۱۶	کارشناس	کارشناسی ارشد روان‌شناسی	۱۸ سال	مرد
۱۷	کارشناس	کارشناسی ارشد علوم تربیتی	۱۹ سال	مرد
۱۸	کارشناس مسئول	دانشجوی دکتری معارف اسلامی	۲۹ سال	مرد

ابزار پژوهش

روش‌های مختلفی برای تحلیل اطلاعات در حیطه پدیدارشناسی^۱ مطرح است. معمولاً کسانی که روش پدیدارشناسی توصیفی را به کار می‌برند از روش گُلایزی^۲ استفاده می‌کنند (Priest, 2002). در این پژوهش به منظور تحلیل داده‌ها از راهبرد گُلایزی (Abedi, 2010) استفاده شد. ۱- ابتدا جهت کسب درک کلی نسبت به داده‌های جمع‌آوری شده و تعیین چگونگی بخش‌بندی متن نوشتاری، به انتقال و تبدیل داده‌های ضبط شده مصاحبه، به صورت کتبی و سپس مرور آن‌ها پرداخته شد. ۲- پس از مطالعه متن، جملات و عباراتی که مستقیماً به پدیده مورد مطالعه مرتبط بود استخراج و به صورت کدهای اولیه تنظیم شدند. این مرحله تحت عنوان استخراج جملات مهم شناخته شده است. ۳- از جملات مهم، مفاهیم اولیه استخراج گردید. ۴- مراحل فوق برای هر مصاحبه تکرار شد و معانی فرموله شده و مرتبط به هم در خوشه‌هایی از تم‌ها (موضوعات اصلی) قرار گرفت. ۵- ضمن بازنگری مراحل تحلیل، نتایج در قالب یک توصیف جامع از موضوع مورد پژوهش تلفیق شد. ۶- مقوله‌های اصلی با استناد به بخش‌هایی از مصاحبه‌های مهم مشارکت‌کنندگان مورد توصیف قرار گرفت. ۷- در آخرین مرحله، با مشارکت‌کنندگان در پژوهش مصاحبه پایانی انجام شد تا نظر آنان را در باره یافته‌ها اخذ و اعتباربخشی نتایج انجام شود.

در این پژوهش، از معیار قابل قبول بودن، انتقال‌پذیری و قابلیت اطمینان برای ارزیابی روایی داده‌های کیفی استفاده شد. برای اطمینان از قابل قبول بودن داده‌ها، نمونه‌گیری با حداقل تنوع از مدیران و کارشناسان صورت گرفت. علاوه بر این، کدهای تهیه شده از مصاحبه‌ها جهت تأیید در اختیار مشارکت‌کنندگان قرار گرفت. برای اطمینان از قابلیت انتقال، مراحل اجرای پژوهش، محیط و زمینه اجرا، به طور کامل برای افراد شرح داده شد. برای تأمین معیار قابلیت اطمینان نیز فرایند انجام مطالعه در اختیار استادان با سابقه در زمینه پژوهش‌های کیفی قرار گرفت و نظرات آنان اخذ گردید. همچنین برای این‌که پژوهش از پایایی لازم برخوردار باشد، ضمن هدایت ساختمند جریان مصاحبه و یکسان مطرح کردن

1- phenomenology

2- Colaizze

سئوال‌ها برای مصاحبه‌شوندگان مختلف و هدایت سازمان‌یافته ثبت، نوشتمن و تفسیر داده‌ها، مستندسازی و ضبط مصاحبه‌ها نیز انجام شد. به طورکلی بر روش کترل اعضا و بازبینی بیرونی تأکید شد.

در مرحله کمی، پرسشنامه بر مبنای نتایج تحلیل داده‌های کیفی با استفاده از دستورالعمل پرسشنامه در پژوهش‌های پیمایشی طراحی شد. به منظور تناسب هرچه بیشتر گویه‌ها با یافته‌های مرحله کیفی و درک بهتر آن‌ها توسط شرکت‌کنندگان اکثر گویه‌ها به صورت مستقیم از متن مصاحبه‌های انجام شده استخراج شدند. برای اطمینان از روایی محتوایی پرسشنامه، ۵ نفر از متخصصان علوم تربیتی و روان‌شناسی پرسشنامه را بررسی کردند. به منظور اطمینان از پایا بودن پرسشنامه و همسانی درونی سؤال‌ها، ضریب آلفای کرونباخ برای نمونه مقدماتی (۳۰ نفر) ۰/۸۳ محاسبه شد. پژوهشگران در مجموع ۲۵ گویه و ۵ مولفه اصلی آماده نمودند که تمامی آن‌ها بر مبنای طیف لیکرت ۶ درجه‌ای طراحی شدند. هدف مرحله کمی تعیین روابط بین عوامل و آزمون میزان نیرومندی روابط بین مقوله‌ها برای تأیید یافته‌های بخش کیفی بود. جامعه آماری پژوهش در بخش کمی، اساتید و کارکنان دانشگاه فرهنگیان استان زنجان در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۱۳۹۷ بودند. ۱۲۴ نفر به عنوان حجم نمونه با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. داده‌ها به روش حداقل مجازورات جزئی آزمون مدل‌های اندازه‌گیری انعکاسی (بار عاملی و میانگین واریانس استخراجی) و مدل‌های ساختاری (ضرایب معنی‌داری t -values / R^2 و Smart-PLS 24 با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS و تحلیل شد.

یافته‌ها

در مرحله اولیه کدگذاری، ۲۴۲ مفهوم به دست آمد که به دلیل این‌ویه داده‌ها با طبقه‌بندی معانی مشترک به ۲۵ مقوله فرعی تقلیل یافت. در این راستا، اهمال کاری کارکنان بر اساس عوامل اصلی و فرعی، بار دیگر از نو ترکیب شدند. جدول ۲ نتایج کدگذاری عوامل اهمال کاری سازمانی را نشان می‌دهد. همچنین، جدول ۳ آزمون اندازه‌گیری و ساختاری اهمال کاری سازمانی را نشان می‌دهد.

جدول ۲. نتایج کدگذاری عوامل اهمال کاری سازمانی

ردیف	مؤلفه‌های فرعی	مؤلفه‌های اصلی
۱	پایین بودن آستانه تحمل	ویژگی‌های فردی و شخصیتی
۲	سبک مدیریتی مداخله‌گر و غیرمشارکتی نیروی انسانی مأمور از سازمان دیگر تخصیص سمت بر اساس رابطه‌مندی ضعف در جذب و نگهداری نیروی انسانی	عوامل سازمانی و مدیریتی
۳	عدم تناسب فرد-شغل نظام پاداش و تشوق معیوب نظرارت و ارزشیابی نامتناسب	کیفیت زندگی کاری
۴	فرهنگ تعلل در جامعه تأثیرپذیری از نیروی اهمال کار مشکلات خانوادگی	عوامل فرهنگی-اجتماعی
۵	عدم مسئولیت‌پذیری تعهد پایین نسبت به اهداف سازمانی	اخلاق حرفه‌ای
	نابرابری و بی‌عدالتی سازمانی بی‌نظمی شغلی	
	ضعف در باورها و اعتقادات ارزشی	

جدول ۳. آزمون اندازه‌گیری و ساختاری اهمال کاری سازمانی

اصلی	مؤلفه‌های فرعی	بار	میانگین واریانس	ضرایب Z	مقادیر	R²	معنی‌داری	استخراجی	عاملی
ویژگی‌های فردی و شخصیتی	پایین بودن آستانه تحمل	۰/۷۱۳							
	اعتماد به نفس پایین	۰/۷۳۳							
	احساس خودکمی‌بینی	۰/۷۰							
	ترس از شکست	۰/۵۵۱							
عوامل سازمانی و مدیریتی	سبک مدیریتی مداخله‌گر و غیرمشارکتی	۰/۶۷۴							
	نیروی انسانی مأمور از سازمان دیگر	۰/۵۱۶							
	تخصیص سمت بر اساس رابطه‌مندی	۰/۵۴۴							
	ضعف در جذب و نگهداشت نیروی انسانی	۰/۵۶۲							
	عدم توجه به شایستگی‌های حرفه‌ای	۰/۷۵۶							
	بی‌اعتمادی متقابل کارکنان و مدیران	۰/۶۵۶							
	عدم تناسب فرد-شغل	۰/۷۳۶							
	نظام پاداش و تشوق معیوب	۰/۴۳۹							
	نظرارت و ارزشیابی نامتناسب	۰/۴۲۱							
	فرسودگی و تندگی کارکنان	۰/۶۹۱							
	استرس در محل کار	۰/۵۵۰							
	بی‌ثباتی در سمت سازمانی	۰/۴۸۳							
عوامل فرهنگی-اجتماعی	حجم کاری زیاد	۰/۷۰							
	نارضایتی از مسایل رفاهی و مالی	۰/۸۵۰							
	فرهنگ تعلل در جامعه	۰/۷۳۳							
	تأثیرپذیری از نیروی اهمال کار	۰/۷۰							
	مشکلات خانوادگی	۰/۵۵۱							
	عدم مسئولیت‌پذیری	۰/۶۴۳							
	تعهد پایین نسبت به اهداف سازمانی	۰/۶۱۴							
	نابرابری و بی‌عدالتی سازمانی	۰/۶۱۰							
	بی‌نظمی شغلی	۰/۶۴۸							
	ضعف در باورها و اعتقادات ارزشی	۰/۸۱۳							

جدول ۲ نشان می‌دهد که ۵ عامل اصلی و ۲۵ عامل فرعی برای اهمال کاری کارکنان شناسایی گردید. در بخش کمی برای مشخص کردن این که شاخص‌های اندازه‌گیری سازه (متغیرهای مشاهده شده) تا چه اندازه برای سنجش عامل‌ها (متغیرهای مکنون) قابل قبول‌اند، بارهای عاملی محاسبه شد.

در جدول ۳ مقادیر بار عاملی تمامی ۲۵ گویه بالای ۰/۴ می‌باشد که نشان می‌دهد تمامی سازه‌ها با سطح همبستگی بالا به خوبی عامل‌های مکنون را اندازه‌گیری می‌کنند. از عوامل ویژگی‌های فردی و شخصیتی گویه‌های پایین بودن آستانه تحمل و اعتماد به نفس پایین به ترتیب با بارهای عاملی ۰/۷۱۳ و ۰/۷۳۳، از عوامل سازمانی و مدیریتی گویه‌های عدم توجه به شایستگی‌های حرفه‌ای، عدم تناسب فرد-شغل و سبک مدیریتی مداخله‌گر و غیرمشارکتی به ترتیب با بارهای عاملی ۰/۷۵۶، ۰/۷۳۶ و ۰/۶۷۴، از عوامل کیفیت زندگی کاری نارضایتی از مسائل رفاهی و مالی، حجم کاری زیاد، فرسودگی و تندیگی کارکنان با بارهای عاملی ۰/۸۵۰، ۰/۷۰ و ۰/۶۹۱، از عوامل فرهنگی-اجتماعی گویه‌های فرهنگ تعلل در جامعه و تأثیرپذیری از نیروی اهمال کار به ترتیب با بارهای عاملی ۰/۷۳۳ و ۰/۷۰، از عوامل اخلاق حرفه‌ای ضعف در باور و اعتقادات ارزشی، بی‌نظمی شغلی و عدم مسئولیت‌پذیری به ترتیب با بارهای عاملی ۰/۸۱۳، ۰/۶۴۸ و ۰/۶۴۳، بیشترین بار عاملی را به دست آوردند. نتایج جدول ۳ همچنین بیانگر آن است که هر ۵ عامل اصلی دارای روایی همگرا بالای ۰/۴ می‌باشند. در نتیجه مقادیر معیارهای مذکور برای هر یک از سازه‌ها بیشتر از حد نصاب و آستانه تعریف شده است؛ بنابراین می‌توان مناسب بودن وضعیت پایایی و روایی همگرا را تأیید کرد. میزان R^2 همه عوامل‌ها محاسبه شد. مقادیر ۰/۱۹، ۰/۳۳ و ۰/۷۶ به ترتیب به عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی برای ضریب تعیین در نظر گرفته شد. نتایج نشان می‌دهند که عوامل‌ها دارای ضریب تعیین مناسب و قوی می‌باشند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر شناسایی عوامل مؤثر بر اهمال کاری کارکنان دانشگاه فرهنگیان بود. ۵ عامل اصلی ویژگی‌های فردی و شخصیتی، عوامل سازمانی و مدیریتی، کیفیت زندگی کاری،

عوامل فرهنگی-اجتماعی و اخلاق حرفه‌ای در مرحله کیفی به دست آمدند. در مرحله کمی ۵ عامل اصلی و ۲۵ عامل فرعی مورد تأیید گرفت. نتایج پژوهش با یافته‌های Steel (2007), Khodabakhshi et al. (2015), Hossein Zadeh (2014), Khakpour and Gholipour (2017), Shahbazi (2015), Steel (2005, cited in Haqhani et al., 2016), Kazemi et al. (2010) و Ghahremani (2011) هم‌راستاست. در تبیین یافته‌های پژوهش می‌توان گفت احساس ناکارآمدی و پایین بود اعتماد به نفس باعث می‌شود کارکنان نسبت به توانایی‌های خود برای انجام وظیفه شک کنند. این باور غیرمنطقی موجب ترس از شکست و حس بی‌کفایتی و در نتیجه اجتناب از انجام کار و درگیر شدن در کارهای کم اهمیت می‌شود (Steel, 2007). همچنین، فقدان مهارت و شایستگی لازم برای انجام وظایف سبب کاهش خودکارآمدی در فرد می‌گردد. نارضایتی شغلی نیز به نوبه خود منجر به ناراحتی و فرسودگی شغلی می‌شود. کارکنانی که در معرض استرس و فشار کاری هستند مبادرت به اهمال‌کاری می‌کنند.

ارائه شود، اهمال‌کاری کم می‌شود و افراد وظیفه خود را به سرعت انجام می‌دهند. ولی با کاهش پاداش، اهمال‌کاری بر آن‌ها غلبه پیدا می‌کند. نبود مدیریت مشارکتی و استفاده از سبک آمرانه و مداخله‌گر میزان تعلق به سازمان و تعهدپذیری کارکنان را کاهش می‌دهد. میزان پایین تعهد و مسئولیت‌پذیری، اهمال‌کاری را به دنبال خواهد داشت. کارکنانی که دارای اعتقادات، باورها و تعهد باشند در انجام وظایف خود تلاش بیشتری می‌کنند. به عبارت دیگر باورها و اعتقادات درونی افراد که بیشتر زمینه ارزشی دارند، می‌توانند در خودشکوفایی و خودکترلی کارکنان مؤثرتر باشند. با نهادینه شدن اعتقادات افراد میزان رضایت شغلی آنان نیز به مرتب بالاتر خواهد بود. درنهایت، از دلایل بی‌نظمی کارکنان فقدان مهارت در مدیریت زمان است. فرد انجام دادن تکالیف ضروری را به تعویق می‌اندازد و بر کارهای بی‌نتیجه و کمتر ضروری متوجه می‌شود (Asikhia, 2010).

بر اساس نتایج پژوهش، جهت تعدیل و اصلاح اهمال‌کاری در سازمان پیشنهادهای کاربری به شرح ذیل ارائه می‌شود:

۱. تقویت توانمندسازی روان‌شناسی کارکنان در دستور کار سازمان قرار گیرد.

۲. رویکرد مدیریت مشارکتی در سطح سازمان اعمال شود و به صورت ملموس نظرات و ایده‌های کارکنان اخذ و اجرا شود تا حس دیده شدن در کارکنان تقویت گردد.
۳. نظام شایسته‌گزینی و صلاحیت‌های حرفه‌ای در سازمان اجرا گردد. جذب و نگهداشت نیروی سازمان از طریق نظام شایستگی‌های حرفه‌ای انجام شود.
۴. پاداش و مزایا به صورت عادلانه و بر اساس حجم و سختی کار توزیع گردد و موارد رفاهی در سازمان برنامه‌ریزی شود.
۵. به مسائل و مشکلات فراسازمانی از جمله مشکلات خانوادگی کارکنان توجه و مشاوره‌های لازم ارائه گردد.
۶. مسائل کاری، روانی و اخلاق حرفه‌ای از طریق آموزش نیروی انسانی و توانمندسازی مورد تأکید قرار گیرد.

References

- Abedi, H. A. (2010). Application of phenomenological research method in clinical sciences. *Strategy Journal*, 19(54), 207-227. (Persian)
- Asikhia, O. A. (2010). Academic procrastination in mathematics: Causes, dangers and implications of counselling for effective learning. *International Education Studies*, 3(3), 205-210.
- Demelash, S., & Mekonnen, T. (2014). *Factors affecting teachers' job performance in public secondary schools of west hararghe zone, oromia regional state*. Ph.D. Thesis of Psychology, Haramaya University, Eastern Ethiopia.
- Du Brin, A. J. (2003). *Applying psychology*. Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
- Ghahremani, J. (2010). Study of the ethics of the academic tripartite section of east azarbaijan province to provide a model. *Journal of Educational Management Research*, 3(10), 71-92. (Persian)
- Haqhani, M., Bahamin, G., & Mohammadi, A. (2016). Investigating relationship between job procrastination and obsessive and compulsive with EQ among employees of Universities research and science, Azad and Payamnoor in 2016. *Quarterly Journal of Career & Organizational*, 8(3), 93-112. (Persian)
- Higgins, E. T. (1987). Self-discrepancy: A theory relating self and affect. *Psychological review*, 94(3), 319-340.
- Hossein Zadeh., M. (2014). *Investigation of personality relationship with employees procrastination in north khorasan water and wastewater company*. M.A. Thesis of General Psychology, Islamic Azad University, Shahrood Branch, Shahrood. (Persian)

- Howell, A., & Watson, D. (2007). Procrastination: Associations with achievement goal orientation and learning strategies. *Personality and individual differences*, 43(1), 167-178.
- Jokar, B., & Delavarpour, M. A. (2007). The relationship between educational latency and progress. *Quarterly Journal of New Thoughts on Education*, 3(3), 61-80. (Persian)
- Kaveh, M., & Fayyazi, M. (2009). The syndrome of tomorrow, the procrastination and the task of the counselor for it. *School Counselor Journal*, 5(1), 26-28. (Persian)
- Kazemi, M., Fayyazi, M., & Kaveh, M. (2010). Investigating the prevalence of procrastination and its effective factors among university managers and staff. *Transformation Management Research Journal*, 2(4), 42-63. (Persian)
- Kennedy, G. J., & Tuckman, W. (2010). *The mediating role of procrastination and perceived school belongingness on academic performance in first term freshmen*. The Ohio State University, Paper Given at AERA Annual Meeting, Denver.
- Khakpour, A., & Gholipour, M. (2017). The role of perceived organizational justice in job procrastination. *Journal of Applied Sociology*, 28(68), 113-122. (Persian)
- Khodabakhshi, M., Sepahvandi, M. A., Sheikhaleslami, A., & Habibi, E. (2015). The Prediction of organizational procrastination and life satisfaction according to job burnout and years of career. *Journal of Military Medicine*, 17(4), 207-213. (Persian)
- Khosravi, A. A. (2009). Investigating the relationship between job satisfaction of employees and procrastination in the education sector of Iran trade development organization. *Journal of Management and Leadership Educational*, 3(2), 125-141. (Persian)
- Kumcagiz, H., Ersanli, E., & Alakus, K. (2014). Hopelessness, procrastination and burnout in predicting job satisfaction: A reality among public school teachers. *International Journal of Academic Research*, 6(1), 333-339.
- Kurd Tamini, B., & Saigani, M. (2014). Tomorrow's syndrome: Educational procrastination with self-efficacy and psychological well-being of students. *Journal of Educational Psychology Studies*, 10(18), 167-180. (Persian)
- Lauermann, F., & Konig, J. (2016). Teachers' professional competence and wellbeing: Understanding the links between general pedagogical knowledge, self-efficacy and burnout. *Learning and Instruction*, 45, 9-19.
- Lay, C. H. (1986). At last, my research article on procrastination. *Journal of Research in Personality*, 20(4), 474-495.
- Milgram, N. (1988). Procrastination in daily living. *Psychological Reports*, 63(3), 752-754.
- Neenan, M. (2008). Tackling procrastination: An REBT perspective for coaches. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*, 26(1), 53-62.
- Nguyen, B., Steel, P., & Ferrari, J. R. (2013). Procrastination's Impact in the Workplace and the Workplace's Impact on Procrastination. *International Journal of Selection and Assessment*, 21(4), 388-399.

- Pittman, T. S., Tykocinski, O. E., Sandman-Keinan, R., & Matthews, P. A. (2008). When bonuses backfire: An inaction inertia analysis of procrastination induced by a missed opportunity. *Journal of Behavioral Decision Making*, 21(2), 139-150.
- Priest, H. (2002). An approach to the phenomenological analysis of data. *Nurse Researcher*, 10(2), 50-63.
- Qodous Nejad, A., Asadiyan, S., & Farid, A. (2014). The direct and indirect effects of classroom management practices and perceptions of the school climate on teachers' procrastination. *Social Psychological Research*, 4(16), 53-71. (Persian)
- Safarinia, M., & Amirkhani Razliigi, Z. (2016). The relationship between organizational procrastination and burnout in employees of public Organizations in Tehran Province. *Journal of Industrial and Organizational Psychology Studies*, 3(1), 41-56. (Persian)
- Safarinia, M., & Amirkhani Razliigi, Z. (2018). Development and standardization of Organizational Procrastination Scale. *Journal of Industrial and Organizational Psychology Studies*, 5(1), 37-52. (Persian)
- Schouwenburg, H. C. (2004). Procrastination in Academic Settings: General Introduction. In H. C. Schouwenburg, C. H. Lay, T. A. Pychyl, & J. R. Ferrari (Eds.), *Counseling the procrastinator in academic settings* (pp. 3-17). Washington, DC, US: American Psychological Association.
- Schultz, D. P., & Schultz, S. E. (2009). *Theories of personality*. Translation by Y. Seyed Mohammadi (2016). Tehran: Virayesh Publications. (Persian)
- Shahbazi, M. (2015). *The relationship between religious commitment, job values and school climate with the procrastination of primary teachers in Yazd*. M.A. Thesis of Educational Psychology, Yazd University, Yazd. (Persian)
- Shahni Yaylaq, M., Salamati, S. A., Mehrabizadeh, M., & Haghghi, J. (2006). The prevalence of procrastination and the effect of cognitive-behavioral therapy and behavior management methods on its reduction among high school students in Ahvaz. *Journal of Educational Sciences and Psychology, Shahid Chamran University of Ahvaz*, 13(3), 1-30. (Persian)
- Sheykhi, M., Fathabadi, J., & Heidari, M. (2013). The relations of anxiety, self-efficacy and perfectionism to dissertation procrastination. *Developmental Psychology, Iranian Psychologists*, 9(35), 283-295. (Persian)
- Solomon, L. J., & Rothblum, E. D. (1984). Academic procrastination: Frequency and cognitive-behavioral correlates. *Journal of Counseling Psychology*, 31(4), 503-509.
- Spada, M. M., Hiou, K., & Nikcevic, A. V. (2006). Metacognitions, emotions, and procrastination. *Journal of Cognitive Psychotherapy*, 20(3), 319-323.
- Steel, P. (2007). The nature of procrastination: A meta-analytic and theoretical review of quintessential self-regulatory failure. *Psychological Bulletin*, 133(1), 65-94.
- Van Eerde, W. (2000). Procrastination: Self-regulation in initiating aversive goals. *Applied Psychology*, 49(3), 372-389.
- Wohl, M. J., Pychyl, T. A., & Bennett, S. H. (2010). I forgive myself, now I can study: How self-forgiveness for procrastinating can reduce future procrastination. *Personality and Individual Differences*, 48(7), 803-808.

World Bank. (2012). *Building knowledge societies: Opportunities and challenges for eu accession countries*. Washington, DC: World Bank.

© 2019 by the authors. Licensee SCU, Ahvaz, Iran. This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0 license) (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)